Advertentie

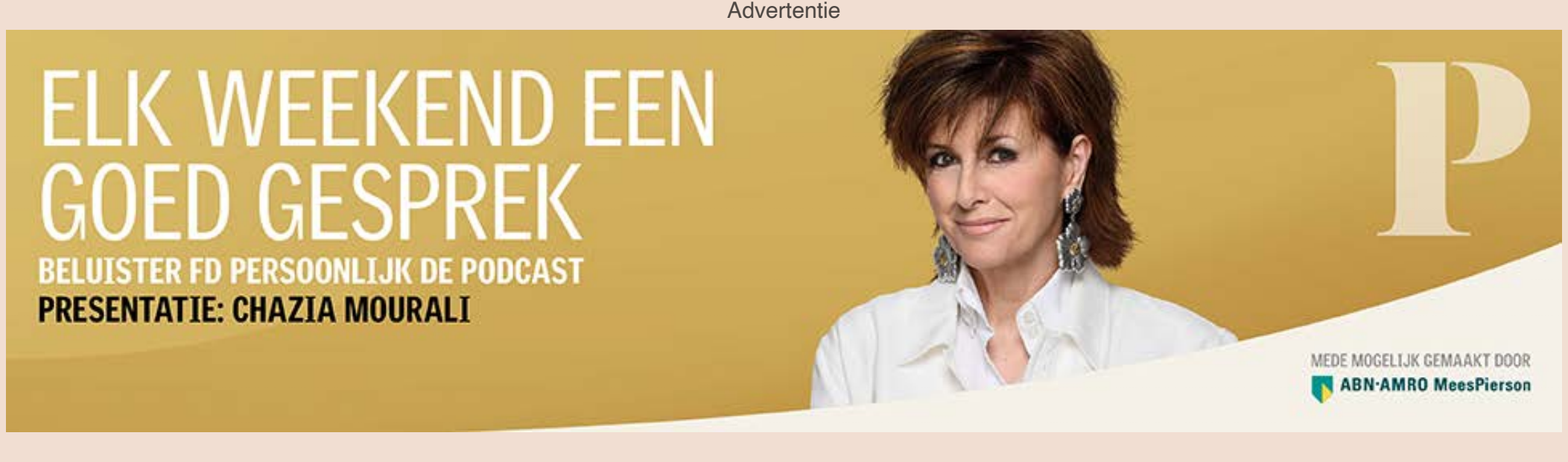
ELK WEEKEND EEN GOED GESPREK
BELUISTER FD PERSOONLIJK DE PODCAST
PRESENTATIE: CHAZIA MOURALI
MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR ABN·AMRO MeesPierson

30 okt 13:30

De private Collectie De.Groen heeft een nieuw onderkomen

Rosa Lee Szarzynski

Na meerdere tegenslagen opende Collectie De.Groen dit najaar in een nieuw pand. Van schilderijen tot bewegende installaties, in het Showdepot in Arnhem komt iedereen aan zijn trekken.

Verscholen op een Arnhems industrieterrein huist het nieuwe pand van Collectie De.Groen. Boven op het monolietvormige gebouw prijkt in rode ledletters de tekst: IETS ZIEN. Goed kijken is ook precies wat centraal staat in het Showdepot van Marjolein de Groen en Peter Jordaan. Dat ondervind ik meteen bij binnenkomst: ik loop straal voorbij een kunstwerk. De Groen, die me enthousiast verwelkomt, wijst me erop. ‘Hier is niet alles wat het lijkt. Je denkt eerst dat het een kapstok is, maar de helm die er hangt, is een keramische helm van de Deense kunstenaars Pernille Kier en Kristoffer Due Petersen. Het brengt je even in verwarring en is een goede gespreksstarter.’

In het Showdepot, dat ontworpen is door architectenbureau Space Encounters, is alles anders dan in een regulier museum. De ramen zijn scheef en de ruimtes hebben verschillende hoogtes. Via een van de twee kleine ingangen kom ik in de ‘huiskamer’ terecht, een knusse ruimte, gevuld met banken, een boekenkast en een grote keukentafel.

De Groen: ‘Hier heten we bezoekers welkom met koffie en thee, kunnen ze boeken lezen, napraten en worden er plaatjes gedraaid. Het gaat ons om dat persoonlijke contact.’ Met ‘ons’ doelt ze op zichzelf en haar man Peter Jordaan, met wie ze alles bedacht. In 2025 overleed hij aan de gevolgen van alvleesklierkanker. Door het pand zijn er vele hommages aan Peter, die ook het werk *IETS ZIEN* maakte.

In 2012 begon u samen met uw man actief kunst te verzamelen. Wat was het idee hierachter?
‘We zijn beiden kunstenaars en ruilden vanaf de jaren negentig al werken met kunstenaarsvrienden, maar voelden ons totaal geen verzamelaars. Totdat ik in 2012 via mijn vader een erfenis kreeg, hij had aandelen in de Grolsch-fabriek. Ik voelde meteen de verantwoordelijkheid om hier iets goeds mee te doen.’

‘We hadden geen behoefte om luxe te leven en er een boot van te kopen. We dachten al snel: we gaan kunst kopen om medekunstenaars te steunen. Onze eerste aanwinst waren twee doeken met verkleuringen van Marten Hendriks.’

Hoe ging het daarna verder?
‘Nou, het liep al snel uit de hand, onze huizen raakten overvol met kunstwerken, waar de kinderen tussendoor liepen. We dachten: wat zijn we nou eigenlijk aan het doen? Kopen we kunst puur om het hebben? Nee. Kunst is pas waardevol als anderen het kunnen zien en erover van gedachten kunnen wisselen.’

In 2017 trok het stel naar het oude Conservatorium in de Arnhemse Weverstraat, waar ze hun collectie aan publiek toonden.

‘We bedachten meteen een jaarlijks budget. We hebben werken tussen de 1.000 en 40.000 euro. Het gekke is dat elk kunstwerk voor ons evenveel waard is. Zo heb ik altijd in mijn opstellingen een klein werkje van Bram Kuypers, dat ik voor een klein bedrag kocht toen hij in 2015 afstudeerde. Het bestaat uit Franse krijtrotsen en een plexiglazen bak waar steeds mist in komt. Ik ben Bram blijven volgen en heb nu een nieuw werk van hem: naast het gebouw komt een grote zeecontainer met een waterval.’

> ‘Ik ga ervan uit dat juist in dat kleine, ongeziene werk veel waarde kan zitten’

U heeft veel oog voor jong talent. Waarom vindt u dat belangrijk?
‘Ons motto luidde altijd: “*almighty modest*” – almachtig bescheiden. Ik ga ervan uit dat juist in dat kleine, ongeziene werk veel waarde kan zitten. Ik wil niet achter de meute aan rennen, maar oog hebben voor het ongeziene. Van daaruit begonnen we in 2021 Maidentrip. Jaarlijks nodigden we vier afstudeerders van kunstacademies uit om hun werk te tonen. We kunnen als generaties van elkaar leren. Het werk van twaalf Maidentrippers is nu ook verweven met de collectie.’

In het oude pand in de Weverstraat organiseerden De Groen en Jordaan feestjes en debatten. ‘Daar is onze collectie groot geworden.’ Maar het pand was aan renovatie toe en dat bleek te duur. In 2023 besloot het echtpaar dat ze een nieuw pand wilden laten bouwen aan de Nieuwe Havenweg in Arnhem.

De Groen vertelt lachend: ‘We hadden een boekje gemaakt met onze eisen, ook het idee van de kubus én de uitstraling van een sober depot komt van ons.’

Even leek het erop dat de verhuizing niet door kon gaan. Toen de bouwvergunning niet van de grond leek te komen, sloeg de paniek toe en stopte het echtpaar tijdelijk met het kopen van nieuwe werken. Uiteindelijk ging het project door en werd het Showdepot in een jaar gebouwd.

Heeft u toen uw man in februari 2025 overleed, getwijfeld om hiermee door te gaan?
‘Twijfel zou ik het niet noemen. Toen ik hoorde dat Peter kanker had, heb ik tien minuten gedacht: wat gaan we nu doen? Hij zei al snel: “Marjolein, je moet gewoon ermee doorgaan, je hebt helemaal geen keuze.” Hij heeft gelijk: ik heb een doel nodig in mijn leven.’

‘Het is in mijn proces heel troostend geweest dat ik aan iets kon bouwen wat we samen hadden bedacht. Ik had niet eens de tijd om in een diep gat te vallen. Het voelt als een monument. Door Peters dood voel ik extra dat het leven zo voorbij kan zijn. Ik ben ook al 65, hoewel ik nog vol zit met energie. De collectie moet door kunnen gaan zonder ons. Daarvoor heb ik een stichting opgericht.’

Door het hele pand duikt Jordaan op. Er hangen werken van hem, waaronder tekeningen van de baarden van Saddam Hoessein en Prince Billy, maar er zijn ook verwijzingen naar hem. In de huiskamer van het Showdepot hangt boven een platenspeler een portret van zijn kale hoofd met een bril. Je kunt er een gloeilamp in herkennen.

De Groen: ‘Peter was een echte ideeënman.’ Ook de vele kunstwerken van platenspelers in de zalen verwijzen naar hem, als muziekliefhebber.

Heeft de collectie De.Groen een rode draad?
‘Dat durf ik niet te zeggen, ook omdat de collectie steeds wisselt en afhankelijk is van de fase waarin ik zit. Er zijn nu zo’n vijfhonderd werken, van kunstenaars uit Nederland, Duitsland en België. Het is heel conceptueel en abstract maar schuurt ook tegen de realiteit aan. Hoe groter de collectie wordt, hoe vruchtbaarder die is, omdat je meer met de samenstelling kunt spelen.’

Tijd voor de rondleiding. De Groen vertelt ronduit en is zichtbaar trots. Bezoekers kunnen vooraf een rondleiding boeken, die zo’n anderhalf uur duurt, of vrij rondlopen. Op alle vier de etages is er een raam met waanzinnig uitzicht op de Arnhemse haven en in de verte de Veluwe. Dan de kunst ... Ik word meteen verrast door een machine waar sneeuwvlokjes uit komen. ‘Dit is toch een mooi dromerig beeld, de hoop sneeuw blijft liggen, we halen niets weg.’ Het is tekenend voor de gezellige chaos die hier heerst. Door de ruimtes bevinden zich pallets, kisten vol kunstwerken en kasten met depotspullen. ‘Dat is niet gekunsteld, we moeten de werken ook echt opslaan.’

Verderop hangt een rij met glazen zwarte spermacellen, gemaakt door Maria Roosen, een van de weinige bekende namen die je hier treft. We haasten ons naar boven, waar elke twintig minuten een magische witte wolk verschijnt, van Berndnaut Smilde. Terwijl we vervolgens genieten van het uitzicht, beweegt er opeens een plantenpot. Zie je, hier is niets wat het lijkt.

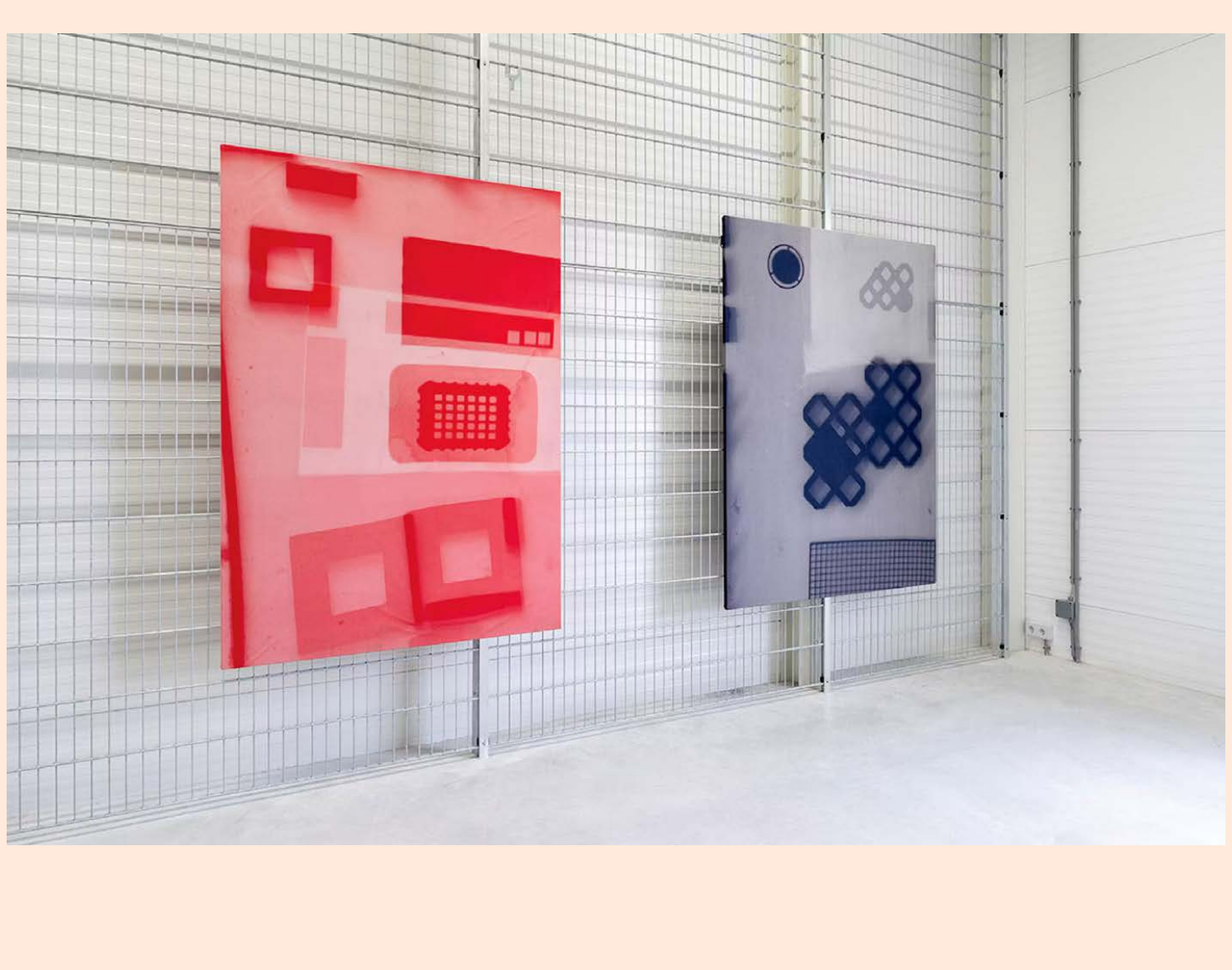

In de ruimtes zijn de werken opvallend goed op elkaar afgestemd. De Groen bedacht voor sommige ruimtes zelfs namen, zoals Nachtkamer, Ontdekkingskamer en Speelkamer. In de Ontdekkingskamer hangt een foto van Marike Schuurman. De polaroid, ontwikkeld in zuur en giftig water, oogt als een abstract vervuild landschap. De Groen: ‘Marike vertelt daarmee een dramatisch verhaal over hoe slecht de mensheid met de natuur omgaat.’

In de Speelkamer gaat de Groen uiteindelijk ook werken. Je vindt er onder meer kleine objecten die zij en Jordaan samen maakten, zoals een Eiffeltoren van meccano. Verderop staat een voetbaltafel. ‘Ik hoop maar dat mensen hier durven te spelen en het niet als kunstwerk zien ...’ Herkenbaar, na een uur rondleiding ga ook ik in alles kunst zien.

De Groen loopt naar het provocerende *Always The Cowboy, Never The Cow*. ‘Dit is van Maidentripper Julia van Dijck. Ik vond het grappig om het juist in deze ruimte te hangen omdat hier verder allemaal werk van mannelijke kunstenaars te zien is.’ Op het schilderij zit een vrouw op een naakte man. ‘Alsof ze wil zeggen: *women rule the world*.’

Vol indrukken verlaat ik de zalen. Twee keer per jaar wordt de collectie veranderd. De Groen wil afwisselend met jonge en oudere kunstenaars werken. Dan staat ze even stil. ‘De openingstentoonstelling heet *The Sky Still Stands.* Die titel verwijst naar de werken die van licht naar donker naar licht lopen. De gedachte dat het leven doorgaat ondanks tegenslagen is heel troostend voor mij. Dit voelt voor mij als een nieuw begin.’

Expositie

- *De openingstentoonstelling van het Showdepot van Collectie De.Groen heet ‘The Sky Still Stands’ en is te zien tot en met 20 december.*

Dit artikel is gemaakt door de redactie van FD Persoonlijk. Lees al onze verhalen op fd.nl/persoonlijk.

Gerelateerde onderwerpen
Media, sport en vrije tijd + Volg
Leven en kunst + Volg
Cultuur + Volg

Doe dit artikel cadeau
U kunt dit artikel cadeau doen aan iemand zonder FDMG-account.
Doe dit artikel cadeau

Advertentie

ELK WEEKEND EEN GOED GESPREK
BELUISTER FD PERSOONLIJK DE PODCAST
PRESENTATIE: CHAZIA MOURALI
MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR ABN·AMRO MeesPierson

Laatste nieuws
22:27 Verliezen voor Wall Street op dag die in het teken staat van Nvidia
22:14 Mercedes-Benz ziet voorlopig af van investeringen in Duitsland
21:43 Crisis in coalitie na steun Kamer voor ‘miljonairstaks’
20:00 Productiever Nederland vergt groter onderhoud
19:05 Mathieu Segers-essayprijs 2026 gewonnen door Wisse Staas
Lees al het laatste nieuws

Meer samenleving
8 min leestijd — Fiscalist van de sterren Frank Butselaar: ‘De Amerikaanse gevangenis was een hel’
3 min leestijd • Column — Links lullen, rechts vullen nieuwe stijl
2 min leestijd • Podcast — Luister nu naar nieuwe afleveringen van ‘De fiscalist van de sterren’
6 min leestijd • Interview — Regisseur Char Li Chung: ‘Hard werken voor wat ik wil bereiken zit in mijn bloed’

Over FD
FD Code
Journalistiek jaarverslag
FD Gazellen
FD Henri Sijthoff Prijs
Werken bij FD
Colofon

Algemeen
Algemene voorwaarden
Privacy
Cookies
Copyright
Responsible disclosure

Service
Service & contact
Account aanmaken
Hulp bij inloggen
Mijn FD
Adverteren

Producten
Abonnementen
Groepslicenties
Nieuwsbrieven
Podcasts
FD App

Van onze partners
FD Brandstories
Vacatures

Meer van FDMG
FD Mediagroep
BNR Nieuwsradio
Company.info
Energeia
Pensioen Pro
PropertyNL
Impact Investor
Investment Officer

Certified B Corporation
Weergave: Systeem | Licht | Donker

KVK-nummer: 33176422 | BTW-nummer: NL006407122B01 | Versie-nummer: 4559808

© 2026 Het Financieele Dagblad B.V. – alle rechten voorbehouden.